

УДК 687.1

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ПРОЕКТУВАННЯ ТРЕНУВАЛЬНОГО ОДЯГУ ДЛЯ ЗАНЯТЬ СУЧАСНИМИ ВИДАМИ ТАНЦІВ

Студ. О.С. Ткаченко, гр. МгШМК-1-16
Науковий керівник доц. Т.В. Струмінська
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є розробка колекції сучасного тренувального одягу для танцівників з урахуванням антропометричних особливостей, динамічних досліджень під час виконання рухів.

Завданням дослідження, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети є вивчення та обґрунтування вимог до тренувального одягу для танців; аналіз вітчизняного ринку тренувального одягу; аналіз конструктивного устрою існуючої форми для танцівників; проведення антропометричних досліджень споживачів.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є проектування танцювальної форми для занять сучасними видами танців. Предметом дослідження є особливості процесу проектування тренувального одягу для занять сучасними видами танців.

Методи та засоби дослідження. Методами дослідження є проведення антропометричних вимірювань на танцівниках під час виконання визначених спеціальних рухів, які найчастіше використовуються при виконанні танцювальних композицій сучасного стилю; анкетування танцівників колективів, аналіз джерельної бази.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Вперше теоретично обґрунтовані дослідження, пов'язані із удосконаленням процесу проектування тренувального одягу для сучасних видів танців. Практичне значення полягає у розробці колекції тренувального одягу для танцівників.

Результати дослідження. На сьогодні все більшого поширення набуває прагнення людей вести здоровий та активний спосіб життя, про що свідчить велика кількість спортивних закладів, танцювальних студій та центрів активного відпочинку, що відкрились протягом останніх 10 років в Україні. Тож питання забезпечення споживачів одягом для занять спортом, танцями тощо, який буде відповідати їх вимогам, є актуальним [1].

Найголовнішою ознакою тренувального танцювального одягу є зручність. Тренувальний процес вимагає уваги та зосередженості на виконанні складних танцювальних елементів, і одяг не повинен обмежувати танцюриста в рухах. Існує ряд як загальних, так і вельми специфічних вимог до такого одягу. Крім комфорту, тренувальний одяг повинен забезпечувати безпеку танцюриста за рахунок вірно підібраних матеріалів та конструктивного устрою [2]. Дослідження спрямовано на удосконалення процесу проектування тренувального одягу для занять сучасними видами танцю, зважаючи на те, що цей одяг має бути не лише зручним, а й досить привабливим для свого споживача, підкреслювати пластику рухів та збагачувати їх за рахунок пластичних властивостей, конструктивного устрою, кольорового рішення тощо [3].

Виготовлення конкурентоспроможного тренувального танцювального одягу високої якості, у першу чергу, досягається завдяки поетапному проектуванню його форми, зокрема конструкції виробу, від якої залежить не лише зовнішній вигляд, а й експлуатаційні характеристики виробів. Конструктивний напрямок розвитку нових модних форм утворюється в результаті використання особливої конфігурації конструктивних ліній, проектування особливих розмірів деталей та їхніх співвідношень між собою та до одягу в цілому.

На даний момент на вітчизняному ринку існує досить значний асортимент тренувального одягу. Умовно його можна поділити на нероздільний, тобто комбінезони та боді та роздільний, окремо поясний виріб та плечовим. В свою чергу поясний та плечовий одяг має свій асортиментний ряд. Існують такі види плечового тренувального одягу: топи з довгим, коротким рукавом та без рукава, майки, футболки, кофти с довгим рукавом з трикотажу для зігрівання м'язів перед тренуванням. Поясний одяг має такі види як легінси, брюки, бріджи та шорти. Саме за поділом на такі види одягу було проведено анкетування танцівників колективу сучасного танцю. З результатами опитування можна зазначити, що 58% респондентів обрали комплекти одягу, а 42% суцільний одяг. В плечовому одязі віддається перевага майкам та футболкам, відповідно 35 та 30 %, в поясному загальна кількість опитуваних обрала легінси 43%.

Для розробки саме комфортного і функціонального одягу було проведено антропометричні дослідження на танцівниках колективу сучасних танців. Під час певних рухів було проведено окремий необхідний обмір. Під час нахилів корпусу вперед вимірювали Довжину косу спинки (Дпс); нахилів назад Довжина плеча переду (Дтп), обхват талії (От); присяди повні та половинні Обхват стегон (Об); махи руками в усіх напрямках Ширина спини (Шс), Довжина руки (Др), Ширина плечового ската (Шпс); махи ногами Довжина ноги по внутрішній поверхні (Днвп), Обхват коліна (Ок) [4].

В результаті аналізу і оцінки існуючого тренувального одягу було встановлено, що за своїми функціональними та ергономічними властивостями на сьогоднішній день на вітчизняному ринку він не в повній мірі відповідає своєму призначенню та цінovій політиці. Тому актуальним для процесу проектування танцювального одягу є створення раціональної конструкції, яка максимально відповідає розмірам та формі тіла людини, а також специфічним вимогам до рухів танцівників.

Висновки. В результаті дослідження були проведені динамічні дослідження під час виконання рухів, проведено аналіз конструктивного устрою існуючої форми для танцівників. Вивчено та обґрунтовано вимоги до тренувального одягу для танців; проведено аналіз вітчизняного ринку тренувального одягу;

За результатами опитування і анкетування танцівників колективу було зроблено такі висновки: більш зручним одягом для заняття саме сучасними видами танців є комплектний одяг, який складається з легінсів, майки та футболки, в суцільному одязі віддається перевага комбінезонам з довгим рукавом та без рукава в залежності від сезону та місця тренувань, матеріали повинні мати гігроскопічні та гідроскопічні властивості, повітропроникність.

Ключові слова. Проектування одягу, тренувальний одяг, сучасні види танців.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Колосніченко М.В., Процик К.Л. Мода і одяг. Основи проектування та виробництва одягу.: Навчальний посібник. – К.: КНУТД, 2011. – 238 с.
2. Технологія швейного виробництва: Учеб. посібник для середовищ. проф. навч. закладів / Е.К. Амірова, А.Т. Труханова, О.В. Саккулина, Б.С. Саккулина.– М: Академія, 2004. – 480 с.
3. Панюшкіна Я. Танцы в стиле Vogue / Журнал Vogue Україна, 2013[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vogue.ua/article/beauty/zhurnal-tancy-v-stile-vogue1417.html>
4. Цимбал Т.В. Особливості врахування типу постави фігури людини в існуючому процесі проектування одягу// Вісник київського національного університету технологій та дизайну. Збірник наукових праць 1, т. 1. – 2008. – С. 108-114.